

Γιώργος Κατσέλης

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

Η δέκατη τρίτη θεά και τα κλεμμένα δηυπτά

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η δέκατη τρίτη θεά και τα κλεμμένα γλυπτά**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Κατσέλης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Ναταλία Καπατσούλια
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. ΠΕΠΠΑΣ ΑΒΕΕ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Γιώργος Κατσέλης, 2010
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2010, 2.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-453-742-6

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfoosi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Σερά
ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ

Γιώργος Κατσέλης

Η δέκατη τρίτη θεά και τα κλεμμένα γλυπτά

Εικονογράφηση:
Ναταλία Καπατσούλια

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Κ. ΚΑΤΣΕΛΗΣ κατάγεται από την Ασωπία Θηβών. Σπούδασε παιδαγωγικά, φιλολογία και δημοσιογραφία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι επίσης κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στη λογοτεχνία. Τα συγγραφικά του ενδιαφέροντα αφορούν στην παιδική λογοτεχνία, στο παιδικό θέατρο και στην εφαρμογή των νέων τεχνολογιών στην εκπαιδευτική πράξη. Έχει συνεργαστεί με το συγγραφέα και σκηνοθέτη Νέστορα Μάτσα για την παραγωγή μορφωτικών ταινιών και πολιτιστικών εκδηλώσεων. Επίσης, έχει ασχοληθεί με τη γλωσσική επιμέλεια βιβλίων. Άρθρα του έχουν δημοσιευτεί στον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο. Έχουν εκδοθεί τα βιβλία του: *Η γλώσσα μου, παίζω και μαθαίνω* (εκπαιδευτικό λογισμικό πακέτο) από την εταιρεία Conceptum, το 2005, *Τούμπα Κούμπα Λουμπάμπα* από τις εκδόσεις Modern Times, το 2009 και *Ο βασιλιάς Χαρτούρος και οι Ιππότες της Χαμένης Ανακύκλωσης* από τις εκδόσεις Modern Times, το 2010.

*Σε δυο μικρές θεές...
στις κόρες μου Κωνσταντίνα και Σταματίνα*

Μια φορά κι έναν καιρό, πριν από πολλά πολλά χρόνια, στην άκρη του κόσμου, υπήρχε μια πόλη διαφορετική από τις άλλες. Το όνομά της ήταν Ακρόπολη.

Η Ακρόπολη ήταν η πιο όμορφη, η πιο παράξενη, η πιο θαυμαστή πόλη της γης. Γιατί σε αυτή την πόλη δε ζούσαν απλοί άνθρωποι αλλά θεοί και θεές, ημίθεοι, Κένταυροι, Τιτάνες, Γίγαντες και Αμαζόνες.

Και μαζί τους ζούσε ένα μικρό κορίτσι που εκπροσωπούσε το γένος των ανθρώπων. Το όνομά της ήταν Μελίνα, και είχε μαλλιά πιο ξανθά από τις ηλιαχτίδες και μάτια γαλανά σαν τον ξάστερο ουρανό.

Η μικρή Μελίνα ζούσε μόνη στην Ακρόπολη από τότε που πέθαναν οι γονείς της και ο αγαπημένος παππούς της, ο γερο-Φειδίας.

Σπουδαίος γλύπτης από τα νιάτα του ο Φειδίας, ήταν ο δημιουργός όλων των αγαλμάτων που στολίζουν τον κεντρικό ναό της Ακρόπολης, τον πάνσεπτο Παρθενώνα, και έδιναν σε αυτόν αίγλη και δύναμη, κάνοντάς τον ξακουστό στα πέρατα της οικουμένης.

Από την ώρα που δυο φημισμένοι αρχιτέκτονες, ο Ικτίνος και ο Καλλικράτης, είχαν σχεδιάσει τον Παρθενώνα και τον είχαν περιβάλει με τους πανύψηλους επιβλητικούς μαρμάρινους κίονες, άλλο μέλημα δεν είχε ο γλύπτης Φειδίας παρά μόνο πώς θα στολίσει την πόλη και το ναό της με τα λαμπρότερα

αγάλματα και πώς θα βρει τον τρόπο να παραμείνουν αθάνατα στους αιώνες των αιώνων, να τα θαυμάζουν όλες οι γενιές των ανθρώπων. Και γι' αυτό έβαλε όλη του την τέχνη.

Όταν τελείωσε το έργο του και είδε πως ήταν τέλειο από κάθε άποψη, πως τα αγάλ-

ματα που παρίσταναν σκηνές από τη ζωή των θεών και των ηρώων ήταν σαν ολοζώντανα, κάλεσε, πριν κλείσει τα μάτια του, τη μικρή εγγονή του, τη δωδεκάχρονη Μελίνα, και της είπε το μεγάλο μυστικό του.

«Καλό μου παιδί, τώρα που ήρθε η ώρα να φύγω από τούτο τον κόσμο, σου παραδίδω ό,τι πιο όμορφο έφτιαξαν ποτέ χέρια ανθρώπου πάνω στη γη. Είσαι η μοναδική κληρονόμος και κάτοικος αυτής της πόλης και του ναού της. Να την αγαπάς και να την προσέχεις. Κι αν ξέρεις να δίνεις αγάπη και καλοσύνη σε τούτα τα γλυπτά, ένα μόνο άγγιγμά σου αρκεί για να ζωντανέψουν και να σε συνητροφεύουν για πάντα. Έτσι, όχι μόνο δε θα νιώσεις ποτέ μοναξιά, αλλά θα μείνεις για πάντα νέα και θα ζεις στους αιώνες, όμοια θεά ανάμεσα στις θεές.

»Γνώρισε τη σοφία των γλυπτών και θα είσαι ο πιο πλούσιος άνθρωπος πάνω στη γη. Μαζί με τους θεούς έφτιαξα και μια πομπή από ανθρώπους και ζώα. Όλα αυτά θα σου

κρατούν συντροφιά σαν πέφτει πυκνό το σκοτάδι. Θα τα ανακαλύψεις, όταν κλείσω τα μάτια μου. Κράτησε ωστόσο καλά φυλαγμένο στο νου σου τούτο δω το μυστικό:

»Σαν χαράζει η χρυσοκέντητη αυγή
σε ύπνο πέφτουν τ' αγάλματα βαθύ
μα κάθε βράδυ σαν τα αγχίζεις
πνοή ζωής θα τους χαρίζεις.

»Πρόσεξε όμως κάτι ακόμα: αν ποτέ κάποιος ξένο, βάρβαρο χέρι ακουμπήσει με φθόνο και ζήλια πάνω τους και τα μετακινήσει, θα φύγει από μέσα τους για πάντα η ψυχή και η χάρη και θα ξαναγίνουν απλά αγάλματα. Και τότε θα μείνεις μόνη σου. Γι' αυτό φρόντισε ποτέ να μη συμβεί αυτό».

Αυτά πρόλαβε να πει ο παππούς Φειδίας, πριν κλείσει οριστικά τα μάτια του. Ένα δάκρυ κύλησε τότε από τα βλέφαρα της Μελίνας και ορκίστηκε στη μνήμη του παππού της να μη φύγει ποτέ από την όμορφη Ακρόπολη, αλλά να μείνει για πάντα εκεί, στη γειτονιά των θεών και των ηρώων.

Πέρασαν οι μέρες και οι μήνες και η φήμη της Ακρόπολης διαδόθηκε απ' άκρη σ' άκρη σ' όλη την οικουμένη. Βασιλιάδες και ευγενείς, έμποροι κι απλοί άνθρωποι ταξίδευαν από πολύ μακριά για να πατήσουν το ιερό της χώρας, να θαυμάσουν τα «ζωντανά αγάλματα» –όπως τα έλεγαν– του Παρθενώνα, να αφουγκραστούν τη σοφία τους, να ατενίσουν

την αρμονία των σωμάτων και των κινήσεων.

Και η Μελίνα τους μιλούσε με θαυμασμό για τον παπού της, που είχε φτιάξει αυτά τα γλυπτά, για την ιστορία τους και για ό,τι άλλο της είχαν διηγηθεί τα αγάλματα σαν έπεφτε το βράδυ.

Όταν έφευγαν και οι τελευταίοι επισκέπτες από την Ακρόπολη, τότε άρχιζε για τη Μελίνα το αληθινό όνειρο, που ευχόταν να μην τελείωνε ποτέ. Άρχιζε το ταξίδι της στις γειτονιές των θαυμάτων.

Ξεκινώντας από τη γειτονιά με τα αετώματα, άγγιζε ένα ένα τα γλυπτά. Τότε τα έλουζε ένα απόκοσμο φως, κάνοντας τη νύχτα μέρα. Ένα φως που μόνο η Μελίνα μπορούσε να βλέπει. Και τα αγάλματα ζωντάνευαν, και είχαν να της διηγούνται με τις ώρες για τους παλαιούς μύθους και τις ένδοξες εποχές.

Ήταν εκεί ο Δίας και η πάνοπλη Αθηνά, που μόλις είχε γεννηθεί από το κεφάλι του. Λίγο πιο πέρα ο Ήφαιστος, κρατώντας ένα τσεκούρι με το οποίο ο Δίας τον διέταξε να

χτυπήσει το κεφάλι του για να πεταχτεί από μέσα του η πάνσοφη Αθηνά. Και λίγο παρά κει σασισμένοι να παρακολουθούν το θέαμα η Ήρα και ο Ποσειδώνας.

Το άλλο βράδυ είχε σειρά η γειτονιά με τις μετόπες. Μπροστά της ζωντάνευαν γενναίοι ήρωες από τον Τρωικό Πόλεμο, Κένταυροι και Αμαζόνες, θεοί και Γίγαντες. Όλοι είχαν κάτι να διηγηθούν από τα ένδοξα κατορθώματα του παρελθόντος, από την ιστορία τους, που ήταν και η ιστορία της αρχής του κόσμου.

Με τις ώρες στεκόταν εκστατική μπροστά στο Ερέχθειο, θαυμάζοντας τις ψηλόλιγνες κοπέλες με τον πάλλευκο δωρικό χιτώνα που τις έλεγαν Καρυάτιδες. Πόσο θα ήθελε να τους μοιάσει στην κορμοστασιά και τη χάρη, μένοντας για πάντα νέα και όμορφη σαν εκείνες!

Για να καταλήξει κάποια άλλη φορά στη γειτονιά με τη ζωφόρο, όπου σε μια ένδοξη πομπή από ολύμπιους θεούς, ιερείς, άρχοντες, ιππείς, μουσικούς, άρματα, παρθένες με υδρίες, γέροντες με κλαδιά, άντρες, γυναίκες και εφήβους, κι ακόμα, άλογα και βόδια, βλέπει τις χρυσοτόλιστες Αρρηφόρους

να παραδίδουν στον Αρχιερέα τον πέπλο της θεάς Αθηνάς. Είναι η ξακουστή πομπή των Παναθηναίων.

Μα, ω του θαύματος! Ο Μέγας Αρχιερέας προχώρησε προς το κορίτσι και του φόρεσε το χρυσοῦφαντο πέπλο της Αθηνάς.

Μια ασυνήθιστη δύναμη ένιωσε τότε να την κατακλύζει. Και σαν οι Αρρηφόροι και οι Εργασίνες γονάτισαν μπροστά της, η Μελίνα κατάλαβε πως η θεά τής είχε προσφέρει αντίδωρο για την πίστη και

την αφοσίωσή της τον πέπλο της, και μαζί με αυτόν την παντοινή νεότητα.

Έμαθε πολλά η Μελίνα από τα αγάλματα και αυτά προσπαθούσε να μεταδώσει κάθε μέρα και στους επισκέπτες. Η ζωή της έγινε ένα με αυτά. Διδάχτηκε να ξεχωρίζει το καλό από το κακό, το ηθικό από το μη ηθικό, το δίκαιο από το άδικο.

Διδάχτηκε όλη τη σοφία των θεών, την αγάπη για τον άνθρωπο, τη φύση, για όλα τα πλάσματα. Έμαθε τι θα πει τέχνη, αρμονία, τελειότητα. Γνώρισε ποιος είναι ο «καλός καγαθός» άνθρωπος, ο άνθρωπος που φροντίζει όχι μόνο το σώμα αλλά καλλιεργεί εξίσου το πνεύμα και την ψυχή του.

Άκουσε για την «ύβριν» που κάνει τους ανθρώπους εγωιστές και τους οδηγεί στην καταστροφή. Έμαθε όμως και για το «μέτρο», που τους κάνει σοφούς κι ευτυχισμένους. Ένας σοφός δάσκαλος από την πομπή των Παναθηναίων τής μίλησε κάποιο βράδυ για τη δημοκρατία. Η Μελίνα συγκράτησε για

πάντα το όνομά του: τον έλεγαν Σόλωνα.

Ο αγαπημένος της φίλος όμως ήταν το αλογάκι που έσερνε το άρμα της Σελήνης από τη γειτονιά με τα αειώματα. Ανέβαινε σε αυτό κάθε βράδυ για μια βόλτα στον έναστρο ουρανό. Και το αλογάκι είχε τόσο πολλά να της διηγηθεί για το παρελθόν και για την ιστορία της Ακρόπολης.

Της μιλούσε για τον παπού της τον Φειδία και πώς εκείνος του έδωσε ζωή, κι ακόμα, για τον ένδοξο άρχοντα Περικλή, που κυβερνούσε κάποτε δημοκρατικά την πόλη της θεάς Αθηνάς, την τρισμέγιστη Αθήνα, η οποία απλωνόταν γύρω από την Ακρόπολη και ήταν κι αυτή γεμάτη αρχαίους ναούς και φιλοσοφικές σχολές, γυμναστήρια και αγάλματα που τα είχε φτιάξει κι αυτά ο παπούς της μικρής Μελίνας.

Κάποια μέρα, έπειτα από πολλά πολλά χρόνια, ένας ασυνήθιστος επισκέπτης παρουσιάστηκε στην Ακρόπολη. Η Μελίνα το κατάλαβε αμέσως από το εξεταστικό βλέμμα του και τις περίεργες ερωτήσεις του. Τον ενδιέφερε η ηλικία των γλυπτών, ο τρόπος που ήταν τοποθετημένα, τα σχέδια και το υλικό κατασκευής τους. Συστήθηκε ως λόρδος Έλγιν.

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
από 7 ετών

Γιώργος Κατσέλης

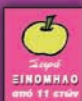
**Η δέκατη τρίτη θεά
και τα κλημμένα γλυπτά**

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

**Με κουίζ και
δραστηριότητες
στο τέλος!**

...και για νεαρούς αναγνώστες με απιθήδεις

Η Μελίνα ζει σε μια διαφορετική πόλη στην άκρη του κόσμου, την Ακρόπολη. Συντροφιά της έχει μια σειρά από γλυπτά που είχε φιλοτεχνήσει με περισσή μαστοριά ο παππούς της, ο μεγάλος γλύπτης Φειδίας.

Αρχαίοι θεοί και θεές, Γίγαντες, Κένταυροι, Τιτάνες και Αμαζόνες είναι οι αχώριστοι φίλοι της Μελίνας. Σκοπός της ζωής της είναι να φυλάει τα γλυπτά παντοτινά από κάθε πονηρό χέρι. Το κακό όμως που παραφυλάει πολύ κοντά της γρήγορα θα τη βάλει σε μεγάλες περιπέτειες.

Θα καταφέρει άραγε να σώσει τα γλυπτά και να πραγματοποιήσει το κρυφό της όνειρο, δηλαδή να γίνει «η δέκατη τρίτη θεά»;

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ISBN 978-960-453-742-6

9 789604 537426

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 0819 1